OKYANUS HOLDİNG

Okyanus Holding'in kuruluşundan günümüze geçirdiği süreci ve yapılanmasıyla ilgili detayları anlatır mısınız?

Eğitimcilikte çok eskiyiz, 1979 yılından beri varız. Ancak Okyanus Kolejleri özelinden konuşacaksak Okyanus Koleji 2004 yılında faaliyete geçti.

İlk şubemizi Avcılar'da kendi binamızı yaparak eğitime başladık. Ardından birkaç yıl içinde de hızla diğer kampüsler eklendi: Beylikdüzü, Güneşli, Bahçeşehir, Ataşehir, Sancaktepe, Bahçelievler, Fatih, Solarkent, Halkalı olmak üzere yaklaşık olarak 11 kampüsümüz var. O günden bugüne Okyanus Kolejleri özel okulculukta eğitimdeki yoluna başarıyla devam ediyor.

Önümüzdeki yıllar için projelerimiz var: Bu sezon değil, diğer sezon büyük ihtimalle İzmir ve Ankara'da olacağız. İstanbul'da da yedi-sekiz tane daha şube açma çalışmalarımız var. Yani önümüzdeki iki yılda 13 şubeyi daha bünyemize katmak istiyoruz. İstanbul, Ankara ve İzmir'de şubelerimiz olacak.

Büyükşehir statüsüne giren illerde çalışmalarınız olacak mı?

Büyükşehir statüsüne giren illerin ekonomik durumlarının iyi olmasına bağlı. Özel okulculuk bunu gerektiriyor. Özel okulculuğun Türkiye'de ki oranı çok düşük % 3 civarında, her 100 öğrenciden ancak 3 öğrenci sizin hedef kitlenizdir. O da her yerde yok, çok az yerde var, çok az bölgede var. O açıdan her şehirde ve her yerde özel okul açmak kolay değil. Daha doğrusu, eğer Okyanus Koleji kalitesinde eğitim vermek istiyorsanız, eğitim vereceğiniz yerin de ekonomik durumunun iyi olması lazım. Önümüzdeki 2 yıl içinde üç büyük şehirde olacağız, diğer şehirlerde uygun yerler gelirse, devreden okul veya arsa olabiliyor o zaman değerlendirebiliriz. Franchising verme sistemimiz başladı. Önümüzdeki yıldan itibaren franchising de vermeye başlayacağız.

Orhan Bey, özel okul sektöründe gün geçtikçe artan bir başarı grafiği gösteriyorsunuz. Siz bu başarıyı neye bağlıyorsunuz?

Her şey bir anda olmuyor. 1979 yılından bugüne bir eğitimcilik hayatımız var. Eğitimin her sektöründe çalıştık. Mesela bizim Okyanus Yayınlarımız var. Kültür Yayıncılık adı ile yine başka bir yayınımız var. Dijital Kültür adı ile eğitimin dijital boyutunu da uyguladık. İlk dijital, videolar ile eğitim Kültür grubumuzun bir çalışmasıdır. Bunun yanı sıra İngilizce kursları, üniversiteye hazırlık dershaneleri, liselere hazırlık dershaneleri ile yüzü aşkın kurumumuzla 1979 yılından bugüne bir altyapımız var. Dolayısı ile özel okula geçmek, özel okulda büyümek, gelişmek bizim için çok zor olmadı. Geçmişten gelen böyle bir tecrübeye ve deneyime sahibiz ve ayrıca biz işimizi çok severek yapıyoruz.

Kültür Üniversitesi ile bir bağlantınız var mı?

Kültür Üniversitesi'yle ve Kültür Koleji'yle bir alakamız yok. Kültür Üniversitesi bizden sonra açılmıştır. Kültür Koleji bizden eskidir, ancak 1978'den 1983'e kadar kapalıydı. Biz Kültür Dershanesi'ni 1979 yılında kurduk, dolayısıyla bu kurumlarla hiçbir bağlantımız bulunmamaktadır.

İsim hakkı konusunda yaklaşık 25 senedir devam eden bir davamız var. Biz, Kültür adıyla kolej açamıyoruz, bu yüzden Okyanus Koleji ismi ile açtık. Onlarda Kültür Dershanesi adıyla dershane açamazlar. Aynı isimle biz dershanecilik yapıyoruz, onlar da okul işletiyor. İki kurum da birbirinden ayrıdır.

Okyanus Kolejleri'nde nasıl bir eğitim sistemi var, kampüslerinizden bahseder misiniz?

Toplam 11 kampüsümüzde okul öncesi, ilkokul, ortaokul ve Anadolu Lisesi eğitimlerimiz var. Bizim kampüslerimiz büyük kampüslerdir, içlerinde toplam 44 okulumuz bulunmaktadır. Bazı büyük kolejlerimizin içerisinde Anadolu Lisesi dışında Fen Lisesi, Fen ve Proje Lisesi, Güzel Sanatlar Lisesi , Spor Lisesi olan kolejimiz de var. Ayrıca bizde üstün zekalı ve

yetenekli öğrencilerin eğitimine yönelik üstün zekâlılar ilköğretimi ve ortaokulu var. Bizde eğitimin her çeşidi var, geniş bir yelpazede her türlü eğitim konusunda Okyanus Kolejleri hizmetini sürdürüyor.

Eğitim sisteminizi bir üniversite kurarak tamamlamayı düşünüyor musunuz?

Okyanus Üniversitesi Vakfı'nı kurduk. Bizim bugüne kadar üniversite açmayışımızın tek bir nedeni var: Biz hep özel üniversite yasası çıksın diye bekledik. Her gelen hükümet özel üniversite açacağım dedi ama buna rağmen maalesef açılmadı, çok gecikti. AKP Hükümeti de bunu söylüyor ama açılmadı ve biz de bu yüzden geciktik. Baktık ki özel üniversitenin açılacağı yok, biz de o zaman üniversitemizi kuralım dedik ve vakfımızı kurduk. Okyanus Üniversitesi adı ile İstanbul'da üniversite eğitimimizi başlatacağız.

Kamu ve vakıf üniversitelerimizden herhangi bir tanesi bugüne kadar başka bir ülkede neden üniversite açmıyor, sizce de geç kalınmadı mı?

Bahsettiğiniz güzel bir temenni aynı zamanda. Bilim aslında çok büyük bir emek ve çok büyük bir bedel istiyor, herhangi bir şeye benzemiyor. Bilim aslında her ülke için, her insan için çok büyük bir katma değerdir. Ama bu ölçüde de büyük bedel, büyük özveri ve büyük paralar istiyor.

Şunu çok arzu ediyoruz, Apple'ın bildiğim kadarı ile şu anda 10 milyar dolara yakın borsada bir büyüklüğü var. Ama bu markanın arkasında ilim ve bilim var. Onun için ben diyorum ki, bilim bir ülke için en büyük katma değerdir.

Amerika ve AB ülkelerine tıp doktorlarımız, mühendislerimiz ve bilim adamlarımız gitmekte, beyin göçü konusunda neden bir şeyler yapılmıyor?

Bir ülkede demokrasi varsa her şey olabiliyor. Bir ülkenin insanları çok çalışkan, çok zeki, çok özverili olabilir, hatta o ülke çok büyük, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarına bile sahip olsa da demokrasi yoksa hiçbir şey yapamazsınız. Bir ülkenin kalkınmasının olmazsa olmazı demokrasi dediğimiz, o özgün olan yönetim şeklidir.

Dünya üzerinde bir demokratik ülke düşünün kalkınmamış olsun, var mı böyle bir şey? Yok. Ama demokratik olmayan kalkınmış bir ülke gösterin, o da yok. Bu o kadar çok açık ve çok nettir. Her şeyden önemli olan hür demokrasidir, vesayet altında olmayan demokrasidir. İradenin hakikaten şartsız, kayıtsız, millette olduğu demokrasidir.

Günümüzde birçok ülkede de halen yarım yamalak demokrasiler var. Seçilenlere devletin yönettirilmediği, başkasının vesayeti altında yürüyen demokratik görünümlü ülkeler var. Bu ülkeler ne gelişebiliyorlar, ne de ileri gidebiliyorlar. Kendi içerisinde debelenip duruyorlar, böyle yarım yamalak demokrasi ile yönetilen çok ülke var. Türkiye de bunlardan bir tanesi, ama bunu yarmaya çalışıyor, çağdaş demokratik ülkeler seviyesine çıkmaya çalışıyor. Türkiye bugüne kadar böyle yarım yamalak bir demokrasi ile idare edildi.

Peki, Türkiye'yi bugüne kadar yönetenler hep bir vesayet altında mı yönettiler?

Ülkemize çok iyi liderler geldi. Özal da, Demirel de, Tansu Çiller de, Ecevit de, Tayyip Erdoğan da iyiydi. Ama maalesef bunlar, üzerlerindeki vesayetten dolayı ülkeyi rahat yönetemediler. Hiçbiri yönetemedi. Bunları millet seçti, ama başka mahfiller bunları çalıştırmadı. Yarım yamalak çalıştılar, hep korku içerisinde yaşadılar. İşte Türkiye'nin bundan kurtulması gerekiyor. Bu konuda kurtulacağımıza inanıyorum.

Ama böyle bir vesayet Almanya'da yok, İngiltere'de yok, Amerika'da yok, Güney Kore'de yok. Güzel olan o, yani onların demokrasileri. Samsung markası varsa Güney Kore'deki demokrasiye bağlıdır, Amerika'da bir Apple varsa oradaki demokrasiye bağlıdır. Bu çok önemli, demokrasi varsa önünüz açıktır, her şeyi yaparsınız. Milletinizin zekâsını, bilgisini, özverisini sonuna kadar kullanırsınız. Ama demokrasi yoksa başka hiçbir şekilde ilerleyemezsiniz. Dünyanın her yerinde bu böyledir. Hangi ülke de olursanız olun, insanın önünü açarsanız o ülke gelişir.

Türkiye şu anda dayak yiye yiye, demokrasiyi anlamaya çalışıyor. Ama iyi bir noktaya gideceğimizi düşünüyorum, bu konuda eğitimcilere çok şey düşüyor. Demokrasi bilincini yerleştirmek...

Ben zaman zaman öğretmenlerimizle yaptığım toplantılarda hep şunu vurguluyorum "eğitim şart" herkesin inandığı nokta budur, biz bu konuda ne yapacağız? İnsanlarımızı bilinçlendireceğiz. "İlim Çin'de de olsa gidip alınız" ilmin hayatımızda önemli bir yere sahip olduğunu gösteren bir sözdür. Peki, Çin'de o zaman Müslüman mı vardı? Yok, ilim yitik maldır neredeyse gidip alacaksın.

Türkiye'de demokrasi konusunda nasıl bir toplum bilinci var?

Toplum demokrasi konusunda maalesef ciddi bilinçlenmiyor. Toplum demokrasinin güzelliğinin farkında değil, ama şu anda demokratik nimeti yaşıyor. Yarın kaybederse hemen toparlanır, hemen demokrasiye sahip çıkar, ben böyle bir tablo görüyorum.

Gündemde olan dershane krizi hakkında neler söyleyebilirsiniz. Neden Türkiye'deki dershaneler için böyle bir durum oluştu?

Eğer ki eğitimde bir reform yapılacaksa, dershanelerin özel okullara dönüşmesi güzel bir fikirdir. Dershanelerin okula dönüşmesi eğitim reformunun bir parçası olabilir. Bugün Sovyetler Birliği'nde bile özel okulculuk oranı % 15 iken, Türkiye'de neden % 3 olsun? Avrupa Birliği'nde de özel okulculuk oranı % 15'lerin üstünde, o açıdan dershanelerin özel okullara dönüşmesi güzel bir fikirdir.

Ama bu dershaneler özel okullara dönüşebilir mi?

Bakıyorsunuz dönüşecek durumda değil. Milli Eğitim'in belirlediği standartlar yönergesine göre dönüşmesi mümkün değil. Milli Eğitim o kadar çok standartlar koymuş ki, özel okulların her şeyine karışıyor. Öğretmen sınıfa girdiği zaman ne imzalayacak, ne yazacak, çıkarken ne yapacak, sınıfın büyüklüğünden, kapısına her şeye karışıyor. Bu çok gereksiz bir şeydir. Milli Eğitim standartlar yönergesini kaldıracak ve diyecek ki, ey özel okul veya dershanesini özel okula dönüştüren şahıs, madem ki demokrasi var sen hürsün, ey müteşebbis istediğin yeri aç. Ama senin eğittiğin öğrenciyi ben sınayacağım, merkezi sınavlar yapacağım. Dershane yok, özel okula dönüşmüş dershane var. Ben sınav yapacağım

başarılı ise sınıf geçirmek benden, ben geçireceğim sen sınıf geçiremeyeceksin ve ben bunu kamuoyuna da ilan edeceğim. O zaman güzel ve olumlu bir rekabet olur, veli de o zaman dershanenin şatafatına bakmayacak, güzel bir eğitim var mı ona bakacak.

Milli Eğitim eğer, bu standartlar yönergesini kaldırırsa her dershane özel okul olur. Velinin alternatifi var; isterse, devletin okuluna gönderir, oraya göndermiyorsa dershaneden dönüşmüş özel okula gönderir. Kimseyi zorlayacak halimiz yok ki. Ama her şeye rağmen bir veli, çocuğunu devlet okuluna göndermiyorsa, dershaneden dönüşmüş özel okula gönderiyorsa bırakın göndersin. Dershaneden dönüşmüş özel okulun fiziki standardı ne olursa olsun tercihi veliye bırakmak lazım.

Dershaneler bir ihtiyaç olmasaydı, doğmazdı. Belki Başbakanımızın haklı olduğu şöyle bir şey var, bu ihtiyaç öyle bir noktaya geldi ki artık bir zorunluluk haline geldi, bu konuda biraz haklılık payı olabilir.

Mesele şudur: diyelim ki; dershaneleri özel okula dönüştürdük, Türkiye'de özel okulculuğun oranı arttı, güzel bir durum, eğitim kalitesi yükselir. Devletin verdiği eğitim hiçbir zaman, özel okulun, özel dershanenin vereceği eğitim kalitesi kadar olamaz, mümkün değil.

Devlet okullarında kaliteli eğitim verilemez mi?

Kaliteli eğitim verilebilir, benim de bu konuda bir çözümüm var. Eğer öğretmeni performans sistemine göre yetiştirirsen devlet okullarında da iyi eğitim olur. Öğretmenin iyi olanı da, olmayanı da, tembeli de, çalışkanı da aynı maaşı alıyor. Hatta öyle bir sistem var ki çok idealist, çok iyi öğretmenler çok kısa bir zaman sonra idealizmini kaybediyor bozuluyor, ben enayi miyim, aptal mıyım, diyebilecek konuma geliyor. Milli Eğitim'de kötü bir sistem var. Halbuki en ufak bir performans sistemini koysa öğretmenin başarı oranına göre unvanını artırsa, maaşını iyileştirse, bakın eğitim ne kadar güzel olur. Bu sağlanırsa devlet okullarında eğitim kalitesi artar, dershanelere gerek kalmaz. Performansa dayalı bir eğitim sistemi devlet okullarında maalesef yok.

Milli Eğitim Bakanlığı'nda çok sık bakan değişiklikleri yapıldı, bu sıklıkla değişmesi ne derece doğrudur?

Milli Eğitim okul ve derslik sayısında iyileştirmeler yaptı, ama zihniyet değişiminde sıkıntılar var. Mesela Hüseyin Çelik Bey müfredatı değiştirdi, bu güzel bir şeydi, müfredat çok ezberci bir müfredattı, kimsenin görmediği çok önemli bir çalışmadır. Milli Eğitimimizin temel sorunları var, atılması gereken önemli adımlar var. Öncelikle öğretmenlere yönelik hem unvan, hem de maaş konusunda performans sisteminin gelmesi gerekiyor, performansı düşenin unvanını da, maaşını da düşüreceksin. Diğer bir konu da, müfredatın çok gereksiz bilgilerle dolu olmasıdır. Günde sekiz ders yapıyoruz, haftada beş gün çocuğu sekiz saat oturtmak ne demek, bu çok gereksiz bir durum. Asla beş saati aşmaması gerekiyor, çok gereksiz bilgiler var, bunların ayıklanması gerekiyor. Bu kadar çok okula ve masrafa da ihtiyaç yok, bana göre tam gün eğitim olmamalı, yarım gün eğitim olmalı. Çocuklar yarım gün okula gidecek öğleden sonra da sosyal aktivite, oyun, hobiler, gezmek, gelişmek çocukların bunlara ihtiyacı var. Çocuk oyun oynamalı, hayatı kaçırıyor. Oyunun eğitimde çok büyük bir yeri var. Eğitimin % 50'si öğretimse, % 50'si de oyundur. Hz Mevlana'nın güzel bir sözü var, görünüşte oyun akla uygun gelmez, ama çocuk oyunla akıllanır.

Bizim Okyanus Kolejimizin ana sloganı; öğrenmeyi öğretmektir. Bu çok önemlidir, yani her gün balık yedirmeyi değil, balık tutmayı öğret. Okyanus Kolejlerimizin temel felsefelerinden bir tanesi de; öğrenciyi ilgi ve yeteneğine göre yönlendirmektir. Biz her sene ilgi ve yetenek sınavları, testleri yaparız. Bu konuda Okyanus Kolejleri en ileri okuldur.

Üniversitelere sınav olmadan öğrenci almak mümkün mü?

Bakın, ben diyorum ki üniversite sınavlarını kaldırmak mümkün. Diyeceksiniz ki o zaman üniversiteye nasıl öğrenci alacaksın. Bu iş, ilgi yetenek ve karakter testi ile mümkün. Çocuğun bilgisini yoklamayacaksınız, çocuğun hangi branşa hangi mesleğe yetenekli olduğunu test edeceksiniz. Bu iş için, üniversite çağına gelene kadar anaokulu, ilkokul, ortaokul, lise olmak üzere dört kere test edeceksiniz. Öğrenci lise son sınıfa geldiği zaman ÖSYM bu testleri birleştirecek ve bunu bütün üniversitelere verecek. Diyecek ki, Türkiye'nin öğrenci profili budur. Karakter, ilgi, yetenek testi budur, bütün Türkiye'nin böyle bir haritası var, alın size bu verileri demesi gerekiyor. Üniversite yönetimi de bakacak ki, birinin öğretmen, mimar, doktor, mühendis olması için hangi özellikler lazım, her üniversite bunları belirleyecek ve bakacak ki kendisine uygun öğrenci nerede, bu çocuklardan bir tanesi Şırnak'ta, bir tanesi Edirne'de ve bunların bilgisine bakmayacak, o çocukları çağıracak gel benim fakülteme kaydol. Bakın sınav yok, üniversite öğrenciyi seçecek, öğrenci üniversiteyi seçmeyecek. Eğer bir öğrenciyi birden fazla üniversite çağırmışsa o zaman öğrenci tercih yapsın. Bakın bilgiye dayalı üniversiteye öğrenci almak çok sakat bir durum, öğrenci de memnun değil. Çünkü öğrencinin bilgisiyle kazandığı üniversite bölümü için yeteneği yok. Üniversite yönetimi de memnun değil çünkü, karşısına gelen öğrencinin bilgisi var, bölüme göre yeteneği yok. Oysa üniversiteye gelen öğrenci söz konusu bölüme uygun yeteneği varsa bilgi vermek kolay, ancak bilgiliye yetenek vermek mümkün değil. Onun için kısaca söylemek isterim ki bilgiye dayalı sınav değil her üniversitenin bölümüne uygun ilgi-yetenek ve karakter testi ile öğrenci alınmalı. Temel bilgiler gerekebilir. Bunda da yetersizlik varsa yine üniversiteler ilk yıl eğitimlerinde hazırlık eğitimi vererek Temel bilgi eksikliğini tamamlayabilirler.